

**A Kémia és Környezetvédelmi Tehetségsegítő Tanács és a Magyar
Tehetséggondozó Társaság kémia és környezetvédelmi szekció tagjainak a
látogatása Zalaegerszegen, az Őrségi Nemzeti parkban, Nagykanizsán és
Kaposvárott
2022. június 24-27.**

A Kémia és Környezetvédelmi Tehetségsegítő Tanács (KKT), aminek az egyik alapító tagja a Curie Alapítvány volt, minden évben záró rendezvény tart azoknak, akik a Curie versenyek szervezésében, lebonyolításában ilyen, vagy olyan módon részt vettek. A záró rendezvény nemcsak azoknak a segítőknek szól, akik a versenyek lebonyolítását végezték, hiszen a KKT munkája ennél sokkal szélesebb körű.

A záró rendezvény keretében ebben az évben a cél az Őrségi Nemzeti Park megtekintése volt, ami az előző tanév környezetvédelmi versenyének a fő témája volt. Mivel az Őrség elég távol van, ezért a záró rendezvényt négy naposra

tervezték, amibe Zalaegerszeg, Nagykanizsa és Kaposvár is bele tartoztak. A négy napba sok minden belefért. Igazán mindent megkaptunk, amiket az említett helyek kínálnak a látogatóik számára.

Azonban most a kirándulásnak egy másik oldaláról szeretnék beszélni, ami nagyon jó érzéssel töltött el. Szeretem, amikor egy-egy esemény felkínálta lehetőségekből nemcsak a „célszerű” lehetőséget/lehetőségeket használjuk. Ilyenek a Curie versenyek is. Magam is tapasztaltam, hogy nagyon sok tehetséges gyermek és tanár is megjelenik ezeken a versenyeken, és amit a verseny szervezői, különösen a kuratórium elnöke (Dr. Török Istvánné), mindig észrevesz, és ezeknek a gyermekeknek és felnőtteknek mindig valami különlegességet kínálnak azért, hogy a tehetségük kibontakozásának tovább teret biztosíthatnak. Ezek a lehetőségek nemcsak a versenyekkel, vagy a pályázatok megvalósításával vannak kapcsolatban, de idetartozik pl. az is, ami most is történt, hogy Zalaegerszeget, a várost, az ottani területvezető tanár profikat is felülmúlva mutatta be a csoportnak.

A KKT munkájához az is hozzátartozik, hogy minden évben külön pályázik olyan különleges projektekre, amik egyrészt a versenyek témáihoz kapcsolódnak, másrészt széleskörű tehetség-gondozást tesznek lehetővé. Az összegyűlt tapasztalatokról, eredményekről, mindig hallunk a záró rendezvényen is, és legtöbbször a legautentikusabbaktól, azoknak a tanároknak a szájából, akik részt vettek a projektek iskolájukban történő megszervezésében és megvalósításában. Most is így történt. Az első este mindig a KKT az aktuális tanévi munkájáról való beszámoló jegyében zajlik. Az ez évi projekten (a téma a vízzel volt kapcsolatban) 4

iskolában (Szentesen, Karcagon, Nagykanizsán és Szolnokon) dolgoztak az önként vállalkozó kollégák, önként jelentkező, a téma iránt érdeklődő gyermekekkel. Iskolánként általában 2-3 fős csapatokkal folyt a „munka”, de alkalmanként több gyermek is bekapcsolódott a folyamatba. Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy a pályázati pénz mindig korlátozott, ezért mindig az elsőnek jelentkező iskolák, kollégák kapják meg a lehetőséget. Reméljük, hogy eljön az az idő is, amikor ezek a korlátok is megszűnnek, és minden érdeklődő részt vehet a projekt megvalósításában.

Az igazi cél az volt, hogy a fiatalok figyelmét újból és újból a nemzeti értékeinkre, jelen esetben, a vizeinkre irányítsák. A diákok a lakókörnyezetükben található vizek minőségét vizsgálták. Vizsgálataik eredményét először az iskolájukban, saját környezetükben, majd a KKTT által szervezett szakmai konferenciákon mutatták be. A záró rendezvényen arról számoltak be a kollégák, hogy milyen tapasztalatokat gyűjtöttek össze a projekt megvalósítása során. Hogyan tudták a tanítványaikat motiválni, bevonni ebbe a munkába, milyen eredményeket értek el, és közben milyen módon fejlődtek a tanulók képességei, készségei, és milyen módon sikerült a természettudományokat még közelebb hozni nemcsak azokhoz a diákokhoz, akik részt vevők voltak, hanem azokhoz is, akiknek aztán megmutatták mindazt, amit a projekt kapcsán tanultak, felfedeztek.

A versenyeknek és ezeknek a projekteknek egy másik nagyon fontos hozadéka, hogy nagyon hamar megmutatkoznak az igazi tehetségek is. Ők mindig további lehetőségeket is kapnak; például nagyon hatékonyan közreműködnek a Curie versenyek szervezésében. Ilyenek lehetnek: feladatsorok kidolgozás, különböző típusú zsűrikben való közreműködés, a KKTT által szervezett szakmai konferenciákon előadások tartása, stb.). Ezzel nemcsak ők tanulnak, hanem új színeket, új ötleteket is behoznak a versenyekbe, a versenyek lebonyolításába. Nagy örömmre szolgált, hogy ezen a záró rendezvényen két ilyen fiatal is ott volt, akik eredetileg Curie versenyeken versenyzőkként szerepeltek, és ma már egyetemistaként a versenyek segítőivé váltak.

A KKTT munkájának az összefoglalójában még egy fontos téma szerepelt, a szupervízió szerepe a tehetséggondozásban. A kémia országos verseny előtti szakmai napon a téma egyik elismert szakembere (Dr. Molnár Edina) tartott erről egy tartalmas előadás a kollégáknak és az érdeklődőknek. A lényege nagyon egyszerű, ahhoz, hogy a „segítő” hatékonyan tudja a tehetséges tanulókat támogatni, kibontakoztatni, neki is bizonyos kvalitásokat fel kell magában merítenie. Ezt a folyamatot a szupervízor (tapasztalt szakember) a meglátásaival, a kérdéseivel és bizonyos módszerek bemutatásával elősegítheti, gyorsíthatja és tökéletesítheti. Bár maga a szupervízió egyénre szabott, de ugyanakkor vannak olyan jól bevált egyszerű eszközök, módszerek, amiknek az alkalmazása, a folyamatot minden esetben hatékonyra és pontosra teszik. Ilyenek:

- a pedagógus utólagos beszámolója a gyermekkel végzett munkájáról, ami vele is újra gondoltatja azt, ami történt, hiszen távlatból mindig többet láthatunk, mint amikor valamiben benne vagyunk,
- a szerepek újrajátszása (szerepcserével is) a szupervízorral, tanulás, korrigálás céljából,
- elakadások kezelése,
- milyen kérdéseket érdemes feltenni (mi a jó és mi a rossz kérdés) a gyermek folyamatos előrehaladásának az érdekében,
- a CSEND szerepe a tehetséggondozásban, ide tartoznak:
 - mikor, mit, milyen módon, stb. mondjunk, vagy ne mondjunk,
 - képes-e a „segítő” egy szavak nélküli támogató atmoszférát létrehozni, amiben a tanulóban, a gyermekben meg tudnak nyílni a „rejtett” képességek.

Talán még egy személyes élmény magáról a kirándulásról, hiszen ez volt az egyik jutalmunk, az egész évben végzett „munkánkért”. Zalaegerszegen és az Őrségben is már jártam, tudtam ezeknek a tájaknak az

értékeiről, amiket mind a két helyen őriznek, ápolnak, de Nagykanizsán még soha nem jártam. Fogalmam sem volt arról, hogy milyen gazdag múltja volt, és milyen jelentőséggel bírt az ország gazdaságának, kereskedelmének, történelmének az alakulásában. Ezek a nyomok ma is láthatók, remélve, hogy a jövőben ezek is újra „kivirágoznak”, újabb szépségeket nyújtva a városnak és az odalátogatóknak.

Még egy fontos dolgot kiemelnék, amit soha nem szabad elfelejtenünk, hogy minden ilyen „kirándulás” csapatépítő szerepe nagy értékkel bír.

Köszönöm a lehetőséget.

Fried Zsófia

nemzetközi tréner, a Curie alapítvány önkéntese, a KKTT tagja

BELSO ÉRTÉKEINKET
KIBONTAKOZTATÓ EGYESÜLET

www.livingvalues.net

hungary@livingvalues.net